

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnistvo in ekspedijer v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 139.

V Ljubljani, v sredo 22. junija 1898.

Letnik XXVI

Istrsko politično društvo na „delu“.

Dne 16. t. m. je imelo italijanaško politično društvo za Istro nekaj shod — kje? o tem poročevalec „Piccolov“ ne pové — na katerem so se zopet polagali temelji za italijanstvo avstrijskega Primorja. Na tem shodu so sprejeli dve „grozni“ resoluciji.

Prva resolucija se glasi:

»Odbor političnega društva za Istro sklone predložiti vladi (nota bene: avstrijski vladi) protest proti tržaški in krški kuriji, kateri stremite po tem, da se posloveni cerkev v Istri in se v istem smislu deluje tudi mej narodom«.

Druga resolucija se pa glasi tako-le:

»Odbor političnega društva za Istro se drži načela in ostane pri istem, da je potrebna neka deželna politična skupina za Istro, katera obsegaj deželni in narodni značaj Istre. Z ozirom na to je politično društvo za Istro odločno za spojenje Istre s tržaško deželo in mestom Trstom, kjer se naj koncentruje vse vodstvo dežele. Zato je odbor tudi proti prenosu deželnih uradov iz Poreča v Pulj in za prenos istih v Trst. V tem zmislu se naroči merodajnim faktorjem, da delujejo z vso brezobzirnostjo (o joj!) proti prenosu deželnih uradov iz Poreča v Pulj, kar bi bilo v prvi vrsti smatrati za veliko koncesijo Slovanom, v drugi vrsti pa bi povzročilo tudi mnogo (?) materialne škode za Istro«.

Taki sta toraj ti najnovejši zverini, ki sta izloženi v zverinjaku istrskega političnega društva, zverini, kateri naj bi pomagali trgati in mesariti

ne samo Slované v Istri, marveč vsega Primorja. Oglejmo si ti zverini od bliže.

Istrsko politično društvo je čutilo potrebo, da nastopi s še radikalnimi sredstvi proti Slovanom, da se jih iztrebi in zamori prej, predno se osamosvojijo na podlagi morda kedaj pravičnejega izvajanja avstrijskih osnovnih zakonov. V prvo se jim zdi, da je nevarnost za osvojitve slovanske Istre po njenih političnih in gospodarskih sovražnikih, ako se nahajata tu dva cerkvena gospodarja, ki hočeta ohraniti slovanskemu narodu Istre njegovo narodnost v cerkvi in ki se nočeta izkazovati sovražnika v tem obziru, kakor jima daje »lep« vzgled neki sosed. »Odbor političnega društva za polentarsko Istro« protestira proti poslovenjenju Istre potom poslovanja tržaškega in krškega škofijstva in hoče ukazati obema cerkvenima dostojanstvenikom, da izvajata načela framazonsko-italijanaško-židovske tolpe, ki hoče gospodariti v Primorju.

S temi svojimi »načeli« pa ta »famozi« odbor ne bje samo v obraz pravici in človekoljubju, katera pojma sta tem ljudem popolnem tuja, marveč bje v obraz sam svojim »načelom«. Politično društvo za Istro — recimo rajše: »rokovnjaško društvo«, protestira proti poslovanjenju Istre. Pri tem pa ne navaja načina, na kateri se od strani tržaškega in krškega škofijstva dela za poslovanjenje Istre v cerkvi, odnosno med narodom. Dolžnost tega društva, ako si le en hip domislja, da je sestavljeno iz poštenih ljudij in ne iz samih rokovnjačev, bi bila dokazati z jednim samim slučajem, da je poslovenila tržaška ali krška škofija enega Laha

in da je sploh kak Italijan postal Slovenec ali Hrvat. Dokler tega fakta omenjeno društvo ne vede, hoče tem več dati razumeti, da ono protestira proti poštemu poslovanju tržaške in krške kurije, proti obrambi slovanske narodnosti od strani imenovanih škofij, odnosno njihovih cerkvenih nadpastirjev.

Tako bi se morala toraj glasiti smešna resolucija političnega društva za Istro in nič drugače: to društvo protestuje proti temu, da se ohrani slovanska narodnost, slovanska posest v Istri in da se ista poitalijanči v vsem obsegu.

Kar se tiče druge resolucije — združenja Istre s Trstom, pa je treba temu famoznemu društvu zaklicati že naprej: Vaš trud zaman!

Za spojenje Istre s Trstom utegnejo govoriti žido-italijanaški in veleizdajski interesi, proti istemu pa govori neka druga velikanska ideja, ki stoji le-tej za hrbtom in katera ideja je bližja svoji izvršitvi, nego spojenje Istre s Trstom. O tej ideji bomo še govorili, za danes se je načelno nočemo dotikati, ker se hočemo malce pozabavati z željami polit. društva za Istro.

To društvo pričakuje od izvršitve svoje ideje neke koncentracije protiaustrijske, pred vsem pa protislovanske struje v Primorju.

To društvo je naivno dovolj, da meni, Slovani bomo stali z rokami v žepih in mirno gledali, kako se polasča tujec naše zemlje, ki si domislja, da smo Slovani že na koncu svoje moči. S prenešenjem deželnih uradov v laški

LISTEK.

Socijalne slike.

II.

Krivičen vinar.

(Resnična dogodba.)

(Konec.)

Dočim pa je Jože ljubil svojega brata, skoro bala se ga je polusestra Meta. Kadar je vstopil pri bratu, menila je videti v hiši temnega duha, ki prinaša nesrečo.

No, ni se motila.

Ko je Jože hkratu jel bolehati, je Janez bolj pogostoma obkroževal hišo, jel pa se tudi dobrihati sestri in znal pridobiti njeno naklonjenost, da mu je naposled zaupala.

Ko se je v noči, v kateri je namenil izvršiti svoj črni naklep, črn tako, kakor je bila črna noč, po kateri se je vozil na cilj svojih želja, vozil k svojemu bratu, govoril je v hrupu nevihte sam seboj:

»Vse je pripravljeno, moj načrt se mora posrečiti, mora se! Dvajset tisoč in kar je njegovega, okoli deset tisoč: — trideset tisoč. Žagar me goni za petindvajset, zamašim mu grlo, svojo vest zadušim in — prisežem. Ako mi Bog da srečo, v malo letih vrnem ljudem, ki danes ne smejo slutiti, kam je izginil njih denar, saj ostane vse zabilježeno!«

Ko je Janez došel pred hišo bratovo, čul se je iz nje tihi jok Marjete, ki je bdela sama pri Jožefu, ker zaradi nevihte ni bilo žive duše blizu.

»Oh, hvala Bogu, da si prišel, Janez, Jože umira, le poglej ga, ne zave se skoro več, o da bi le mogla po gospoda še jedenkrat.

»Le pusti, Meta, kaj hočeš, previden je in greha tako nima nobenega, saj pojde gorek v nebesa. Ako pa le hočeš, — vreme je zunaj pleglo, do župnije ni daleč, skoči in jaz mej tem varujem, ako bi treba bilo. Šel bi sam k gospodu, a veruj mi, da sem se nekako premrazil, ko sem mislil, da bi utegnili biti nujno in da moram še nocoj k njemu.«

»Že dobro, takoj sem zopet tu!«

Meta je planila iz hiše in Janez je bil za hip sam s svojim bratom. Ko se je prepričal, da je Jože popolnoma brez zavesti, skočil je brzo k omari in pograbil, kar je bilo notri, do poslednjega božjaka, ter nesel na voz.

»Na varnem je!« je dejal in sedel k bratu, prijemši ga za mrzlo roko. Delal se je, kakor bi bil zatopljen v žalost, in tako ga je našla Marjeta s prihitevim župnikom.

Bilo je seveda prepozno, Jože je v nekaterih minutah izdajal svojo dušo.

Po izvršenem opraviilu sta sedla z gospodom na voz in se odpeljala, sestra je ostala vso noč v molitvi pri svojem umrlem bratu.

Drugi dan se je hitro raznesla novica, da je Jože umrl. Najbolj so se ustrašili oni, ki so imeli shranjene novce v železni omari Jožefovi. Dasi jih je prešinila žalost zaradi izgube blagega prijatelja in dobrotnika, vendar je vsakdo mislil najprvo na svoje.

Zahtevali so videti omaro in se prepričati, kako je z njihovim imetjem. Toda kak strah je prevzel vse, ko so zagledali omaro — prazno! V hipu so bili izpremenjeni blagi ljudje in oni, v katerih srcih je klila ljubezen do vzorne hiše Jožefove še pred malo urami, stiskali so zdaj pesti v sovraštvo proti njemu, ki je že ležal na mrtvaškem odru, in do njegove sestre. Takoj so pozvali sodišče, ki je hitro zaprileglo najbližje. Brat Janez in tudi njegova žena sta prisegla — na nju ni nikdo več mislil.

A vsa teža temne sumnje se je obrnila na ubogo Meto, ki je kmalu po pogrebu bratovem morala v preiskovalni zapor, — v drugem tednu je že umrla tuje in srama v zaporu.

»Prevaril nas je, tako nas je prevaril!« tožili so ljudje Janezu, ki je vse mirno poslušal.

In on?

V malo potezah bodi povedano.

Po bratovi smrti mu je hotel zarubiti Žagar in mu prodati vse. A Janez se je rešil iz zagate s tem, da je dobil nekje, — »daleč proč«, kakor je dejal, »na posodo« in plačal Žagarja. Kmalu je začel trgovati z lesom, žitom in drugimi rečmi,

5-15-1

Trst upajo ti ljudje dobiti v roke generalni štab čez vse Primorje in iz Trsta ven se bode potem ložje ukazovalo vsej pokrajini.

Ti faktorji delajo račun brez krčmarja, drugače bi malo pomislili, da Avstrija še ni odložila svojega žezla in ga tudi ne misli odložiti na ljubo onim, ki jej pišejo — osmrtnico. Predno bi se kaj takega zgodilo, bodo govorili primorski Slovani še neko drugo besedo, ki ne bi prijetno grmela na dolga ušesa polentarjem in njihovim šepetalcem.

Primorski Slovani še potrpežljivo gledajo, dokler polenta riše svoje »načrte« na papir, ako pa bi jih hotela izvajati, našlo se bo na tisoče slovanskih rok, ki bodo brisali te načrte, ob enem pa zmivali one glave, v katerih se porajajo take blaznosti.

To bi bile koncesije, katere bi si Slovani dali sami, v korist sebi in Avstriji. Ako bi Avstrija ne čuvala svojih Slovanov, čuvati jo hočejo Slovani sami, kajti Avstrija je domovina izvenruskih, izvenbalkanskih Slovanov!

To našo misel naj si vtepejo v svoje trde buče naši klevetniki, da bodo znali, kaj hočemo!

Politično društvo za Istro je politično jako nezrelo društvo in toraj niti ne zasluži tega naslova. Saj bi moralo znati, da bi se ob spojenju Istre s Trstom moralo eo ipso izvršiti tudi spojenje Goriške s Trstom in tvoriti tako celo primorsko skupino z enim samim deželnim zborom.

Kdo pa bi bil tu v večini? Italijani gotovo ne! Kdo bi imel koristi od tega? Italijani gotovo ne! Za to smo Slovani Primorja že zreli dovolj, da znamo, kaj bi storili mi v tacih slučajih. Vsekakor bi ne šlo po zahtevi otročaja Hortisa, ki meni, da naj v Primorju za božjo voljo ne odloča večina, marveč »kulturna« vrednost naroda — da, da, tako bode; odločevala bode večina in kulturna vrednost, ni jedna pa ne bode na strani somišljenikov iz političnega društva za Istro, katero bi zares storilo bolje, da gre past mule sicilijanskim roparjem, nego da dela politične načrte v avstrijskem Primorju!

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. junija.

Spravna pogajanja mej Čehi in Nemci so se razbila, predno so se sploh pričela. Kot smo včeraj omenili, je objavil praški uradni list vest, iz katere je posneti, da poslednji poskus grofa Thuna ne bo imel večjega uspeha, kakor jednak poskus grofa Badenija. Temu je vzrok v prvi vrsti nemško-nacionalno časopisje, ki dan za dnem hujska nemško prebivalstvo in preti zaupni-

da bi premotil ljudi. A sreče ni imel. Vse mu je šlo narobe, povsodi se je zmotil, povsodi uračunil. Nobene stvari se ni lotil s pravo vnemo, marveč le tako za ime. Pripovedovali so si, da je vedno napačno računil in govoril zmedeno in neumno.

Baharil je pa veliko. Po krčmah, v katere je poslej pogosto zahajal, je poniževalno govoril o drugih in sebe čisto povzdigoval.

Isti čas je možil tudi svojo hčer Lenčico.

»Ne dam je vsakemu beraču, po njo mora priti kak velik posestnik ali trgovec iz mesta!« je kričal, a gostje so se mu posmehovali in zmajevali z glavami.

Vidno je ginilo premoženje Janezovo, a še vidneje zdravje njegove žene. Le-té sploh ni bilo več videti med ljudmi. Necega dne je dejala svojemu možu:

»Tako je Janez, silno velik greh je bil! Pa če ljudje ne vedo, pa ve Bog in naša vest. Nima ga miru ni po dnevi ni po noči, in ako srečam koga onih, ki so izgubili zaradi nas, zdi se mi, da mi mora brati v licu smrten greh krive prisega. Dolgo ne morem biti, samo rada bi še omožila hčer, predno umrjem, da ne ostane sirota!«

»Kaj boš tisto!« je rohnal Janez, »človek se mora premagovati! Denar je denar, iz jedne roke pride zopet v drugo in prav gotovo še dobodo Jožetovi kmetje svoj denar nazaj, seveda po drugi

kom nemškega naroda, da se ne smejo odzvati nobenemu tozadevnemu povabilu. Vedno in vedno se naglašja, da se Nemci ne smejo spuščati v nobeno pogajanje, dokler vlada ne prekliče jezikovnih naredeb. Seveda se vsled tega neizmerno hujuje oficijozno časopisje in še jedenkrat skuša svojo srečo s tem, da jih opozarja na dolžnosti patrijotizma in na občno državno korist. Toda vse to ne bo pomagalo prav nič in vladi pač ne bo preostajalo prav ničesar drugega, nego razpustiti sedanji onemogli parlament in na njegovih razvalinah postaviti drugo trdneje in trpežneje poslopje.

Thunova vlada in jezikovni naredbi. Kakor prejšnjima vladama tako provzročata jezikovni naredbi tudi sedanji Thunovi vladi največje preglavice. Gotovo je, da si je grof Thun že vsestranski ubijal glavo, kako bi si pomagal iz te skrajno neprijetne zagate. Toda ne kaže mu naredeb niti odpraviti, niti jih pustiti še dalje v veljavi. V prvem slučaju se zameri Slovanom, v prvi vrsti Čehom, sicer pa le še bolj poostruje nasprotje mej nemškimi strankami. »Deutsche Volksschrift« piše o tem mej drugim: Mogoče je, da se grof Thun odloči za preklic jezikovnih naredeb. S tem bi razvozljal sedanji gordični voz, toda pokazal bi se ob enem drugi, katerega bi bilo še težje razvozljati, kot sedanjega. Vspeh bi bil na vsak način zelo neznaten in za kratko dobo. — Z razveljavljenjem toraj ni nič, dokler se na kakoršen koli način ne dožene jezikovni zakon.

Za ožje volitve v Nemčiji vrše se veliko večje priprave, kakor za glavne volitve. Vladi se gre pred vsem za to, da ne prodro socialistični kandidati, katerih pride primeroma največ v ožjo volitev. Vsled tega vpliva po svojih glasilih na volilce vseh meščanskih strank, naj oddajo svoje glasove protisocialističnim kandidatom. »Nation. liber. Corr.« objavlja neko pogodbo mej parlamentarnimi voditelji centruma in osrednjim vodstvom nacionalno liberalne stranke, v kateri je dogovorjeno, da se bodeta ti stranki mejsebojno podpirali proti socialni demokraciji. V smislu te pogodbe bodo skupni volilci v 7 okrajih glasovali za kandidate centruma, v 9 okrajih pa za nacionalno-liberalne kandidate. Tej zvezi se nekateri, posebno socialistični stranki prijazni krogi zelo čudijo, ker je znano, da sta si ti dve stranki že dalje časa najbolj v laseh. Toda zavest, da na ta način gotovo propade 16 socialističnih kandidatov, je ublažila za trenotek veliko nasprotje ter privedla do sporazumljenja.

Sarrien, novi francoski ministerski predsednik. Včeraj smo na kratko sporočili, da je predsednik Faure naročil Sarrienu, naj sestavi novo ministerstvo. Novi mož skušal bo sestaviti kabinet iz samih takih mož, ki bodo porok za spravo mej zmernimi republikanci in radikali, in želi, da v bodoče ti dve stranki tvorita vladno

poti, in krivica je poravnana. Moja vest je trda ko kamen! Ali hočeš, da govorim, da bi moral še v — luknjo? Ha, ha!«

Kodravka je kmalo zapustila svet, kjer jej ni bilo več obstanka. Poprej se je še omožila hči Lenčica — a dobila je ubogega kmetiča, kjer je morala trdo delati; njen rahli život trdega dela ni mogel prenašati in skoro je sledila svoji materi v grob.

Le Janez je še ostal.

Ker pa je imel čisto nesrečo v kupčiji, zgubil je skoro ves denar in jel delati nove dolgove, ki so ga skoro pognali z doma.

Naposled je gostoval in žganjaril okrog. V krčmah je posedal pol pijan in pol blazen in iz njegovih besedij so ljudje kmalo jeli izpoznavati resnico.

Stikati so jeli glave in rekali so:

»Prav gotovo je, on je pobral naše bore božjake, za naše žulje je pil, jedel in se bahal, zdaj niti nima toliko, da bi jednemu od nas poravnal storjeno krivico. Zdaj ima plačilo, ker: Bog je pravičen! Štel se je bogatega, saj je pobral tudi vse bratovo in sestro je pahnil v nesrečo in zgodnjo smrt!«

Ha, ha, bogastvo! Ako pogledamo v zgodovino marsikaterega »bogastva«, najdemo na njem črnih madežev zastarane krivice!

večino. Naloga je na videz sicer zelo lahka, a v resnici mu bode pa provzročala ne majhne preglavice. V srcu je Sarrien zagrizen radikalec in zvest pribočnik Bourgeoisov. Rojen je l. 1840, po stanu je veleposestnik in je bil svoj čas odvetnik. Parlamentu pripada od l. 1876. Sarrien se ni bil nikdar kabinetni načelnik, pač pa je štirikrat sedel v ministerstvu, in sicer v Brissonovem kabinetu kot poštni in brzojavni minister, v Freycinetovem kot notranji, v Gobletovem kot pravosodni in v Tirardovem zopet kot notranji minister. Skupno je ministroval ravno 24 mesecev. Katere može bode novi kabinetni načelnik zbral okolu sebe, še ni znano, govori se dosedaj le o kandidaturi radikaleca Dupuy ter o Freycinetu, mej tem ko s Cavaignacom niso zadovoljni zagrizeni elementi radi njegovega postopanja v Dreyfusovi aferi. — Novo ministerstvo se bo baje nazvalo spravno ministerstvo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 22. junija.

(Osebnost.) G. deželni predsednik baron Hein se je danes za nekaj dni odpeljal na Dunaj.

(Železnica Ljubljana-Vrhnika.) »Wiener Zeitung« je objavila naredbo železniškega ministra, s katero se doba za gradbo lokalne železnice iz Ljubljane do Vrhnike podaljša do 1. junija 1899.

(Umrl.) Je včeraj popoldne v Ljubljani v 26. letu svoje starosti g. dr. Ferdinand Jančar, c. kr. profesor, član društva »Istituto austriaco di studii storici«. Pogreb bode v četrtek popoldne ob 6. uri iz Strelških ulic. N. v m. p.!

(»Glasbena Matica«) prosi radi ugodnosti vožnje v interesu vseh izletnikov, da se vsakdo, ki se želi udeležiti nedeljskega izleta, prijavi do 24., 5. ure popoldne pri g. Lozarju.

(Slovesen shod marijauske kongregacije za moške.) Prihodnjo nedeljo dne 26. t. m. priredi marijanska kongregacija za moške ob 7. uri zvečer v kapeli sv. Jožefa, Elizabetne ulice, slovesen shod, h kateremu je presvetli knezoškof obljubil svoj prihod in slovesni nagovor. Kongregacija uljudno vabi gospode iz Ljubljane k temu shodu.

(Z Dunaja) 20. jun. Naši dunajski karfijolci menda vendar polagoma uvidevajo »junaško hrabrost« svojih zadnjih činov, kajti začeli so se krčevito braniti z različnimi lažmi povse vrednimi njihovega čutstvovanja. Slov. visokošolcu A. K. — toliko ga poznajo bržčas i ljubljanski germani! — pač ni treba zagovarjati se proti obskurnemu lističu »Deutsche Stimmen«; sodna preiskava dokaže, kdo je lagal — no, dokaže tudi, kdo je obtožen. Vsaka nadaljna beseda bi bila torej odveč, ker se s pobalini sploh ne spuščamo v razgovor. Smešno je tudi, ako taki ljudje govore o vitežkem zadoščenju; pobalini in vitežko zadoščenje, to je pač dvoje. Lojalno bodi priznano, da je A. K. izmed te druhal izvzel jedinega: gosp. Galléta. Slednjič opozarjamo nadobudne gospode na § 19, katerega se lahko okoristijo, če se čutijo prizadetimi! Ta je z naše strani zadnja! Na svidenje, gospodje, pri Filipih!

(Slovensko katoliško delavsko društvo) je minolo nedeljo priredilo ljudski shod v Dobrunji. Gospod Gostinčar je govoril o gospodarskem vprašanju in koristih kmetijskih zadrug in Raiffeisenovih posojilnic, katere pri nas prav dobro vspevajo in ljudstvu mnogo koristijo. Z dobro gospodarsko organizacijo si še lahko pomagamo. — Gospod Ž. poroča o potrebi slovenskega vseučilišča v Ljubljani in predlaga dotično resolucijo. Pojasnjuje zbranim tudi novi pridobinski davek. — Gospod Karlič govori o socialni demokraciji ter pojasnjuje z vzgledi, da socialna demokracija ni prijateljica prave slobode. — Gospod Gostinčar dokazuje, da socialna demokracija priznava darvinizem. (Gospod vladni zastopnik ugovarja, češ, da to ni na dnevnem redu.) Gospod Gostinčar pravi, da hoče z gospodarskega stališča dokazati, kako škodljiv je darvinizem, ki človeka ponižuje do živali. Socialna demokracija ne more delovati za koristi ljudstva, ako ona po darvinizmu smatra človeka jednakega neumni in brezpravni živini. — Oglasil se je k zadnji točki gospod Karlič, a med njegovim govorom gospod vladni komisar zaključil shod, češ, da to ni na dnevnem redu. — Zadnja točka dnevnega reda je bila: Slučajnosti. Pod tem na-

slovom je na vsakem ljudskem shodu do sedaj smel vsak govoriti slučajno, o komer je hotel, brez ozira na druge točke dnevnega reda. Tudi je bila na shodu ta točka popolno samostojna in v nikaki zvezi s prejšnjimi. Ako je gospod komisar trdil, da se pri slučajnostih sme govoriti samo še o prvih točkah, se je motil. To bi veljalo le tedaj, ako bi bilo natančneje določeno, da »slučajnosti« veljajo le glede prvih točk. Ako povemo še, da se je gospod komisar proti nekemu skliceval na društvena pravila in dejal, da tega, o čemer se je govorilo, ni notri, moramo pač ugovarjati, da se meče v jeden koš društveni in zborovalni zakon. Tu ni bil društveni, marveč ljudski shod, na katerem so si zborovalci sami izvolili predsednika, ki ni z društvom v nobeni dotiki. Društvo je bilo odgovorno le kot sklicatelj, toliko časa, dokler ni bilo voljeno predsedstvo. Razvidno je, da ni bilo povoda razburjati duhove z razpustom shoda. — Shod je bil prav dobro obiskan in z velikim zanimanjem so poslušalci sledili izvajanjem govornikov, dokaz, kako potrebni so shodi za probujo ljudstva.

Jeden, ki je bil navzoč.

(Povodenj) je letos po mnogih krajih naredila veliko škodo, tako na Pivki, v šentruperski dolini, v brezoviški občini pri Kamniku in drugod.

(Na Krasu — povodenj) S Pivke se nam piše: Mnogo let že prosimo in trkamo, da bi nam dežela in država pripomogli uravnati Pivko, ki nam ob vsakem deževju poplavlja travnike in njive in tako uničuje edini pridelek tukajšnjega kmeta. Sedaj je Pivka zopet zalila mnogo ravani ter uničila več tisoč stotov krme. Sami si ne moremo in ne znamo pomagati. Velike kopice prošelj smo že poslali dež. zboru, a doslej smo čuli samo obljube. Naj se vendar zganejo merodajni krogi in ukrenejo potrebne korake, da se Pivka uravna in zagradi!

(Pogozdovanje Krasa.) Te dni je izšla jako zanimiva knjiga: »Die Karstaufforstung in Krain. Aus Anlass des 50 jährigen Regierungsjubiläums Sr. k. u. k. Apost. Majestät Kaiser Franz Josef I. und für die Wohlfahrts-Ausstellung in Wien 1898, herausgegeben von der Aufforstungs-Commission für das Karstgebiet des Herzogthums Krain.« To knjigo je sestavil gosp. višji gozdni svetnik in dež. gozdni nadzornik Vaclav Goll. Knjiga je jako poučna, ker podaja natančno sliko o pogozdovanju Krasa in podatke o raznih delih in vseh. Gospod svetnik Goll, ki si je pridobil mnogo zaslug pri pogozdovanju Krasa, zasluži tudi za to temeljito delo priznanje. Želeli pa bi pač, da bi to delo čitali širši krogi v slovenskem jeziku.

(Občni zbor obrtne zveze za Kranjsko) se je vršil minolo nedeljo na Virantovem vrtu. Razna poročila je zbor vzel na znanje. Odbor je vložil prošnjo, da bi železnica dovolila po znižani ceni poseben vlak, s katerim bi se obrtniki popeljali na Dunaj in ondi ogledali jubilejsko razstavo. Pri točki glede stavbenih obrtov so govorili gospodje Turk, Kregar in Pavšner ter omenjali mej drugim, da so se v zadnjem času oddajala dela le velikim podjetnikom, a male so prezrli. Tako je jeden govornikov naglašal, da je občinski svet oddal delo neki tvrdki, da si je bila njena ponudba mnogo dražja od druge. Zbor je soglasno izrekel nezaupnico onim občinskim svetovalcem, kateri so glasovali za dražjo ponudbo. Na predlog gospoda Kregarja je bila vsprejeta tudi resolucija glede vseučilišča v Ljubljani. V odbor so bili izvoljeni: Fr. Šturm, predsednik; Al. Lenček, podpredsednik; Frid. Pauer, tajnik; Jos. Turk, blagajnik; F. Repič, Jos. Rebek in Ign. Čamernik, odborniki; Fr. Baraga, Fr. Trdan in J. Kregar, namestniki; Fr. Breskvar in Fr. Tome, pregledovalca računov. Odbor naj bi priredil več shodov.

(Tržaški »Piccolo« osramočen.) Nedavno je poročal ta židovski zmeda, da so na Nabrezini napadli Slovenci tržaške izletnike, ki so se pripeljali na Nabrezino, in jih natepli. Stvar je sicer premalenkostna sama na sebi, vredno pa je, da jo naš svet izve ter se pouči o aferi, katero bodo razširili tudi čez carinske meje tržaške. Neko nedeljo, menda je bilo o Binkošti, so se pripeljali trije ali štirje najhujši iredentistiški hujskači na Nabrezino in ondi na glas proslavljali z neslanimi citati Danteja kot »ustanovitelja« italijanske jednote« itd. Ta družba je s tem hotela izzivati slovensko Nabrezino in je iskala sploh kake prilike, da potem javno blati tamošnje Slovence. No, konj

od istega voza je ali slučajno zavezil, ali pa je bil, kar je zelo verjetno, nalašč napoden, in zadel ob nekatere mize neke narodne gostilne ob cesti, kjer so mej Slovenci sedeli tudi nekateri mirni Tržačani. Nekaj miz se je prevrnilo in postala je zmešnjava, kakoršno so seveda — hoteli imeti hujskači. Le-ti so takoj začeli zabavljati in kričati in drug dan je »Piccolo« poročal gorostasno laž, da so na Nabrezini Slovenci napadli mirne Italijane in jih pretepli. To poročilo so seveda hitro skovali dotični hujskači sami, z namenom, da oblatijo Slovence. Tržaški gostje so se zgražali nad toliko surovostjo »avite colture« in so hoteli, da mora resnica na dan. Nabrežinsko županstvo je tudi zahtevalo od tržaškega capina z lesnega trga, da prekliče dotično poročilo, kar je moral zdaj storiti. Dobil je lekcijo in se prepričal, da postaje s svojimi komedijami po tržaški okolici že skrajno neslana ta »zgodovinska laška kultura.« Dante bi se obrnil v grobu, ko bi čul, da zlorabljajo njegovo ime v svrhe take kulture.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 22. junija. Cesar se je vrnil iz Brucka na Dunaj.

Dunaj, 22. junija. Glasila katol. ljudske stranke se prijazno izjavljajo o Palackyjevi slavnosti v Pragi. Tako povdarja »Linzer Volksblatt«, da se je lepo povdarjala pri tej slavnosti zvestoba in vdanost do vladarja in države.

Dunaj, 22. junija. Nemški nacionalci pripravljajo demonstracije proti ruskemu generalu Komarovu, ako se pripelje ta na Dunaj.

Dunaj, 22. junija. Poročila židovskih listov, da se je ministerski svet pečal s praškimi slavnostmi, so izmišljena, ker mej tem časom sploh ni bilo nobenega ministerskega posveta.

Lino, 22. junija. »Linzer Volksblatt« se peča z jezikovnim vprašanjem ter pravi, da je zahteva po odstranitvi jezikovnih naredb le kaprica nemških nacionalcev in da zaradi tega katol. ljudska stranka nima nobenega vzroka v nemati se za stvar, ki bi le liberalizmu pomagala na noge.

Budimpešta, 22. junija. Budimpeštanski listi, vzlasti opozicijski, vidijo neki panslavistični strah v praških slavnostih.

Berolin, 22. junija. Tukaj se je širila vest, da se je španjska kraljica odpovedala vladarstvu. Sedaj se zatrjuje, da kraljica hoče vztrajati. — Uporneži doma netijo izgrede. Zato je vlada pomnožila garnizijo za Madrid in za Barcelono.

Pariz, 22. junija. Sarrienovo ministerstvo bo po poročilih, ki prihajajo iz zanesljivih virov, sledeče sestavljeno: Sarrien predsedstvo in notranje zadeve, Freycinet zunanje ministerstvo, Dupuy naučno, Cavaignac vojno, Delombre finančno ministerstvo in Delcasse ali Fournier ministerstvo za mornarico, trgovinske zadeve prevzame najbrže Peytral, javna dela Trouillot, za pravosodje se pa imenuje Vallé in Mougest, Maruejous naselbine. Bourgeois je definitivno odklonil vstop v novo ministerstvo.

Belgrad, 22. junija. Povodom nemirov ob črnogorsko-turški meji v bližini Berane so zažgali mohamedovci do štirideset vasij. Umorjenih in ranjenih je veliko število oseb.

Carigrad, 22. junija. Mej štirimi vele-silami se je doseglo sporazumljenje gledečasne uprave na Kreti. Na čelu upravi bo odbor narodne skupščine pod nadzorstvom admiralov.

Carigrad, 22. junija. Mej Rusijo in Turčijo se je zopet pričelo pogajanje glede vojne odškodnine.

London, 22. junija. V Blakwallu so več-raj spustili v morje križarko »Albion« v navzočnosti jorškega vojvode. V trenutku, ko je ladija prišla v vodo, so pokrili valovi oder za gledalce in je odnesla voda do 300 oseb. Kakih 200 oseb so rešili, 10 trupel so našli mrtvih, ostale še pogrešajo.

Vojska mej Spanijo in Ameriko.

Teden dni plava že »armada« generala Shafterja iz Tampe proti Kubi, toda še danes na ku-

banskih tleh ni o njej ne duha ne sluha. Ameriški listi so sicer objavljali zelo obširna poročila o »poskusih« Amerikancev, kako bi jim bilo mogoče priti na suho, toda o kakem posrečenem poskusu pa ta vseskozi »avtentična« poročila ničesar ne vedo. No, »poskusov« smo v tej zanimivi vojski doživeli že dovolj in skoro ravno toliko je število izjalovljenih poskusov, mej katere spada nedvomno tudi zadnji v bližini zaliva Guantanamo.

Neko posebnost pa imajo vsejedno koraki ameriških vojnih sil te vrste; pomikajo se namreč vedno bolj proti vzhodu. S poskusi so pričeli pri Mantanzas, nato so se pomaknili do Cardenas, Cienfuegos, potem je sledil zaliv Santiago in nazadnje Caimanera in Guantanamo. Prav nič čudno bi torej ne bilo, ko bi poskus prenesli na najbolj vzhodno španjsko točko v tem delu in torej mesto na Kubi poskusili svojo srečo na otoku Portoriko, kamor bi dospeli tekom današnjega ali jutrišnjega dne. S tem bi ob enem »zvodili za nos« španjskega generala Blanco in v zalivu Santiago »vkle-njenega« admirala Cervero.

Kaj tacega, kakor rečeno, v tej vojski ni nemogoče in vsekako bolj verjetno, kakor pa to, da se je general Shafter s svojimi »bojevniki« podal na kanarske otoke, kjer bi se pripravljali — risum teneatis — na odločilen napad na španjsko celino v Evropi.

Taka pot bi bila za Shafterjevo armado vsekako predolga, poleg tega pa bi generalu ne bilo posebno ljubo, ko bi se morda nenadoma srečala z admiralom Camaro.

S tem torej za sedaj še ni nič in nas morda brzojav res v kratkem obvesti o srečnem izkrcanju Amerikancev na otok Portorico.

Faktum je danes to, da ameriške armade še ni na Kubi, pa tudi o admiralu Sampsonu je postalo vse nekam tiho, kakor da bi jo bil tudi on ubral za armado proti vzhodu in vzel seboj tudi ladije pred Havano, ker izginevajo čim dalje bolj in je Havana že postala navadna prosta luka.

Madrid, 22. junija. Prihodnji ponedeljek odgodi vlada zasedanje parlamenta, potem vloži ostavko finančni minister. Nekateri listi trdijo, da potem demisijonira tudi ministerski predsednik Sagasta, ako bo uvidel, da ne uživa več zaupanja kraljice-vladarice.

Madrid, 22. junija. Amerikansko brodovje je streljalo na Kasildo, vender se je moralo umakniti, ker je prišlo preblizu obrežja in so ga zadevale kroglice z obrežja.

London, 22. junija. Iz Havane se poroča, da je ameriška blokada popolno brez-pomembna in je mesto v resnici popolno odprta luka. S pomočjo železniške zveze Batatabano je promet na vsi črti neoviran. Ladije z živežem in drugimi potrebščinami dohajajo vedno v pristan.

London, 22. junija. Iz Hongkonga poročajo, da se vstaši na Filipinah še vedno uspešno bojujejo. Dosedaj so vjeli že nad 5000 Španjcev.

London, 22. junija. »Reuters Bur.« poroča iz Manile o tridnevni bitki mej Španjci in vstaši v 30 milj od Manile oddaljenem kraju. General Monet je baje mrtev, ravno tako več vojakov; 500 so jih pa vstaši vjeli ter se polastili mesta Matabon. Mnogo škode so povzročili baje tudi pri poslopih, železnici in drugih napravah.

Newjork, 22. junija. Admiral Sampson se je razgovarjal z vstaškim vodjo Garcia radi napada na Santiago. Poslednji je izjavil, da se nahaja 4000 vstašev 40 milj od Santiago, 5000 pa pri Holguinu. — General Blanco je baje ranjen.

Washington, 22. junija. Vlada ni prejela nikakih poročil o srečnem izkrcanju armade generala Shafterja na Kubi, vender je prepričana, da je že došel na svoje določeno mesto. Glede določitve kraja in časa za izkrcanje sme odločevati le admiral Sampson. — Vladi je znano, da je Havana preskrbljena s živežem, ki se neovirano lahko dovaža. Temu nedostatku se bo pa takoj odpomoglo, ko si Sampson pribori Santiago in uniči Cerverovo brodovje, ker odpošlje potem lahko nekaj ladij pred Havano in zapre ondotni zaliv.

Melusine-ustna in zobna voda
deluje izborni proti zobobolu in gnjilobi
zob, utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno
sapo iz ust. 1 stekl. 50 kr.
Jedina zaloga 166 (14) 2
lekarna pri Mariji Pomagaj M. Leustek
v Ljubljani.
Resljeva cesta šte. 1, poleg mesarskega mosta.
☞ Telefon šte. 68. ☞

20. junija. Terezija Juran, gostija, 64 let, Poljanska
cesta 18, vodenica. — Juvana Korene, tiskarja hči, 2 me-
seca, Dunajska cesta 8, božjast. — Marija Bergant, gostil-
ničarja hči, 2 meseca, Breg 20, zastrupljenje krvi.
21. junija. Ferdinand Jančar, doktor filozofije, 25 let,
Streliške ulice 14, morbus Brightii.

20. junija.
Pri **Slovu:** Miller iz Homotava. — Fischer, Neumann
iz Budimpešte. — Suknaič, Petrovič iz Zagreba. — Janesch
iz Gorice. — Struppi iz Trsta. — Havas, Kranzthor, Mollitz,
Persy z Dunaja. — Muha iz Postojine. — Schulz iz Draždan.
— Križaj iz Št. Petra. — Deteček iz Celja. — Freiburger iz
Gradca.
Pri **Maliču:** Galachoch iz Kastelmare. — Demšar iz
Železnikov. — Stern, Hochsteter, Singer, Rubin, Grünfeld,
Teffer z Dunaja. — Fleischer iz Dobruške. — Riedinger iz
Augsburg-a. — Košeh iz Šiske. — Čermar iz Pulja. — Kol-
besen iz Trsta. — Kopacsy iz Zagreba. — Kaveyky z Reke.
Pri **Lloyd:** Poluzzi z Bleda. — Taddu iz Feldkir-
chen-a. — Tušar, Doužan, Nič, Janda iz Idrije.
Pri **Bavarskem dvoru:** König iz Ljubna. — Kofla
iz Kočevja. — Vatovec iz Trsta. — Stalzer iz Novega Mesta.

Zahvala. 429 1—1
V imenu vseh sorodnikov izrekam tem potom
vsem najsrčnejšo zahvalo, ki so nam ob dolgi bo-
lezni in smrti naše iskreno ljubljene tete, gospe
Marijane Hribljan
izrazili kakorkoli svoje sočutje. — Sosebno se zahva-
lujem vsem prijateljicam od blizu in daleč drage
nam rajnce, katere so jo obiskovale, tolažile jo ob
dolgotrajni njeni bolezni, in konečno vsem prija-
teljem in znancem, ki so se v toli mnogobrojnem
številu zbrali, spremiti jo k trajnemu počitku.
Vsem in vsakemu posebe še enkrat najtoplejša
zahvala.
V Ljubljani, dne 22. junija 1898.
Gregor Trdina.

Meteorologično poročilo.
Višina nad morjem 306,2 m.

Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
21. 9. zvečer	735,8	20,2	sl. jug	jasno	0,0
22. 7. jutraj 2. popol.	735,7 724,6	17,5 26,9	sl. svzh. p. m. jzab.	jasno del. oblač	

Šrednja večerajšnja temperatura 22,1°, za 3,7° nad normalno.

Poletno stanovanje!
V Selu na Breznici, 10 minut od postaje Žirovnica,
blizu Bleda na Gorenjskem, je oddati
več novo mebliranih sôb.
Ondi se tudi vedno dobé gorka in mrzla jedila,
pristno **dolenjsko in istrijsko vino** ter **Koslerjevo**
pivo. — Gospodom turistom in izletnikom priporočam **sôbe**
za prenočišče.
425 6—1 **Egidij Jeglič, posestnik.**

Preselitev!
Podpisani priporočam svojo
dobro znano prodajalnico
razne lepe bombaževine in volne,
nogovio in drugih mnogovrstnih reči
te vrste. 418 3—2

Tomaž Lucin
prej v baraki za Škofijo, sedaj na Sv. Petra cesti
št. 24, nasproti hiši „pri mlinskem kamnu“.
Prijatelji slovenske akad. mladine, naročite se na
„ZORO“,
ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.
Cena: Za nedijake 1 gld., za dijake 60 kr.
Upravnik: **Pavel Marija Valjavec**, stud. iur.,
Dunaj, V., Matzleinsdorferstrasse 76, IV., 30.

La spomlad in stavbeno dobo!
Vse kar treba pri kmetijstvu, popraviljanju in zidanju hiš.

Orala, brane, lopate, motike, krampe, vile, vsakovrstne žage in pile, lonci (železoliti in plošče- vinasti), nagrobni križi, različna mizarska, tesar- ska, kovaška, ključa- ničarska in usnjarska orodja. Štedilniki, peči, ko- vano in valano železo, vsakovrstno kuhinjsko orodje, kovanja za okna, vrata in cele hiše. Železniške šine za oboke, cement, štorje za strope.	Zaradi opustitve trgovine oblastno dovoljena popolna razprodaja vsakovrstne železnine po tovarniških cenah. Najlepša prilika g. trgovcem in sl. konsumnim društvom si vsakovrstno železnino najceneje naročiti. 293 52	Dratence in drat, vsa- kovrstne tehtnice, plo- ščevina vsakovrstna, ka- kor: mesingasta, pokfa- nasta, bakrena, oinka- sta in pocinkana, bela in črna. Trombe za vodo in gnojnice. Svetilke in kovanja za kočije. Vsa- kovrstne ključalnice, me- singaste kljčke, pante in zapahe. Ledene omare in pipe za pivo. Kroglice in keglje za kegljanje itd. itd. itd.
---	---	---

And. Druškovič
Mestni trg št. 9./10.

Izredna prilika za skrajno ugoden nakup!
Dovoljujem si velečast. p. n. občinstvu vljudno naznaniti, da prodajam vso svojo zalogo
juvelov, zlatnine in srebrnine,
meji tudi zadnje novosti, **od sedaj nadalje** za kupno ceno in tudi pod njo.
Velepoštovanjem
J. KAPSCH, juvelir v Ljubljani.

Le 50 kr. za 4 žrebanja. 315 2
Glavni dobitki 887 12
1krat 100.000 kron in 4krat 25.000 kron
v denarjih po odbitku 20%.
Jubiléjne razstavne srečke
à 50 kr.
I. žrebanje: 25. junija 1898.
II. žrebanje: 6. avgusta 1898.
III. žrebanje: 15. septembra 1898.
IV. žrebanje: 22. oktobra 1898.
priporoča **J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.**

Zaloga biciklov!
Najboljše vrste kolesa
tu- in inozemskih to-
varn (Peugeot, Bren-
nabor, Liget Cycle
„American“ in druge)
priporočata podpisanca
po kolikor mogoče
nizkih cenah.
Vsa v to stroko spadajoča
popravila se bodo točno,
solidno in po nizki ceni
izvrševala.
Cenike razpošiljava na zahtevanje.
Z velepoštovanjem 206 20—15
Bohinec & Majcen,
Dunajska cesta šte. 5.
Ondi je tudi mehanična delalnica.

Dunajska borza.

Dne 22. junija.	Dne 21. junija.	Kreditne srečke, 100 gld.
Skupni državni dolg v notah 101 gld. 55 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld. 164 gld. — kr.	201 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru 101 „ 30 „	5% državne srečke l. 1860, 100 gld. 160 „ 75 „	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld. 170 „ — „
Avstrijska zlatna renta 4% 121 „ 40 „	Državne srečke l. 1864, 100 gld. 193 „ — „	Avstrijskega rudičnega križa srečke, 10 gld. 20 „ — „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron 101 „ 15 „	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron 99 „ 25 „	Rudolfove srečke, 10 gld. 27 „ — „
Ogerska zlatna renta 4% 121 „ — „	Tisne srečke 4%, 100 gld. 139 „ 25 „	Salmove srečke, 40 gld. 85 „ — „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron 98 „ 95 „	Dunavske vravnave srečke 5% 128 „ 75 „	St. Genois srečke, 40 gld. 79 „ 50 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld. 908 „ — „	Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878 110 „ — „	Waldsteinove srečke, 20 gld. 60 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld. 360 „ 50 „	Posojilo goriskega mesta 112 „ 50 „	Ljubljanske srečke 23 „ — „
London vista 119 „ 95 „	4% kranjsko deželno posojilo 99 „ — „	Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld. 157 „ 50 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj. 58 „ 82 1/2 „	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4% 98 „ 60 „	Akcijske Ferdinandove sev. želez., 1000 gld. st. v. 3510 „ — „
20 mark 11 „ 74 „	Prijoritne obveznice državne železnice 221 „ — „	Akcijske tržakega Lloyda, 500 gld. 433 „ — „
20 frankov (napoleonador) 9 „ 53 „	„ „ južne železnice 3% 181 „ 25 „	Akcijske južne železnice, 200 gld. sr. 77 „ — „
Italijanski bankovci 44 „ 30 „	„ „ južne železnice 5% 126 „ 65 „	Splošna avstrijska stavbinska družba 110 „ 25 „
C. kr. cekini 5 „ 63 „	„ „ dolenjskih železnice 4% 99 „ 50 „	Montanska družba avstr. plan. 161 „ 35 „
		Trboveljska premogarska družba, 70 gld. 173 „ 50 „
		Papirnih rubljev 100 126 „ 37 „

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka. — **Promese** za vsako žrebanje.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.
Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.
Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
in naloženih glavnih.